

I GRUNDEN FRI

av Sandra Merimo

I grunden fri

Copyright © 1997 Sandra Merimo

Pjäsen har tidigare getts ut i boken "Tre pjäser av Sandra Merimo 1997-98", med numret: ISBN 91-630-7313-7

Alla slags rättigheter är begränsade. Denna pjäs är skyddad av lagen om upphovsrätt och får inte reproduceras kommersiellt på något sätt utan att författaren först har gett sitt skriftliga medgivande. Däremot är det tillåtet att reproducera pjäsen ideellt, t.ex. inom en förening eller en skola i studiesyfte och utan att vända sig till en allmän publik.

**Ansökningar om alla slags rättigheter, inklusive rättigheten till att offentligt framföra pjäsen eller delar av den, skickas till:
info@merimo.com**

I GRUNDEN FRI

Copyright: Sandra Merimo 1997

Plats: Ett arbetsrum i Leos lägenhet på högsta våningen i ett höghus, i en värld som enväldigt styrs av Guldo från en icke-fysisk dimension. (Scenanvisningarna är förslag. Möblerna och rekvisitan på scenen är inte ritade proportionerligt.)

Tid: Nutid (Pjäsen skrevs 1997.)

Roller:

GULDO

- enväldig härskare som, från en icke-fysisk dimension, styr världen och manipulerar alla inom Guldo-hierarkin, som till följd av detta består av lojala "zombier". (Guldo kan befinna sig på flera platser samtidigt.) Guldo är varken kvinna eller man, även om Guldos beteende är mer manligt än kvinnligt. Guldo blir lätt uttråkad och anser att lycka handlar om att ha Makt.

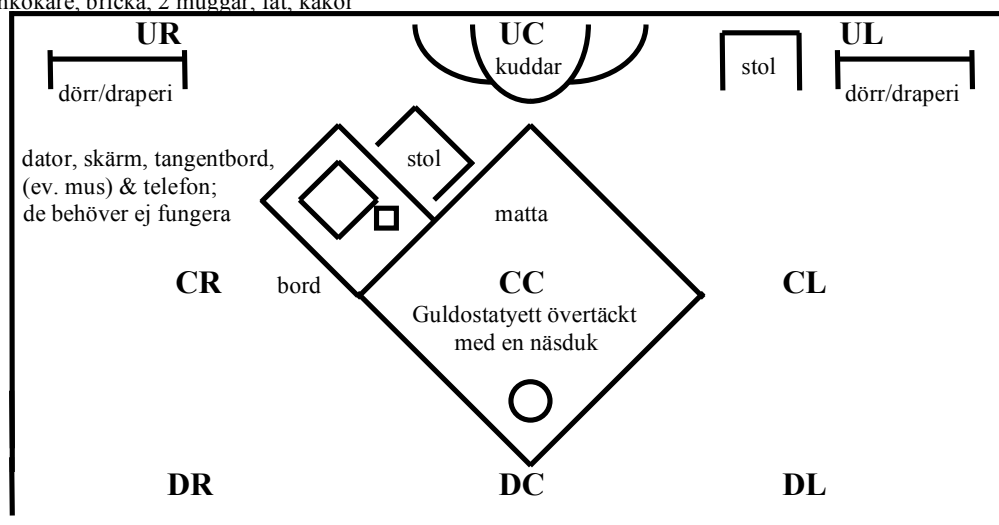
LEO NYMAN

- 34 år, rekryterare av medlemmar till Guldo-hierarkin. Leo tycker sig ha blivit inträngd i ett hörn och anser att lycka handlar om att vara Fri.

SARA ÄLVSTRÖM

- nyss fyllda 30 år, bor på nedre botten i samma höghus som Leo. Sara har stark integritet och anser att lycka handlar om att Bry sig om.

guldfärgad kavaj, (leksaker-)pistol, väska
vattenkokare, bricka, 2 muggar, fat, kakor



Guldo sitter stilla på en kudde med korslagda ben (UC) och "mediterar". Leo kommer in i rummet från resten av lägenheten (sovrums, kök och badrum) genom dörren eller draperiet (UR). Han har en kopp med sig (med något varmt i) som han ställer bredvid dataskärmen. Han talar till guldstatyetten (DC), den s.k. Guldostatyetten.

LEO

Ursäkta, förlåt mig, jag vet inte vad som hände... jag trodde att jag hade ställt väckarklockan igår, men jag måste ha glömt det. Jag vet inte vad det är med mig... jag känner mig så förvirrad. Jag ber tusen gånger om ursäkt. Det ska inte hända igen.

Leo gör en fysisk "morgonceremoni-rutin" som han avslutar genom att buga inför Guldostatyetten (DC). Han böjer sig ned och putsar statyettens huvud (för att kunna samtala med Guldo personligen).

LEO

Bäste Guldo. Jag är Er ödmjuka tjänare. Jag skulle vilja be om en tjänst.

GULDO

Nå, låt höra...

LEO

På sista tiden har jag känt mig så utmattad. Det känns inte bra längre. Jag vill nog hoppa av. Det är vad jag har kommit fram till.

GULDO

Hoppa av?

LEO

Ja, jag vet att det kommer plötsligt... men jag har tänkt på det länge...

GULDO

Du vet att du inte ska lita på dina känslor. Dom leder dig alltid fel. Lita på mig i stället. Jag älskar dig och vet vad som är bäst för dig.

LEO

Jag vet att Ni har gjort så mycket för mig. Jag vill inte verka otacksam, men...

GULDO

Det är precis vad du är.

LEO

Nej, nej, Ni får absolut inte ta det på det sättet. Jag kommer alltid att vara lojal mot Er. Jag kanske bara behöver lite semester. Jag har inte haft någon semester på fyra år. Om jag kanske kunde få ta ut några veckor och åka iväg nånstans... då kanske jag skulle må bättre när jag kommer tillbaka. Jag har alltid velat åka...

GULDO

Sluta upp med det där tramset. Det finns hur mycket som helst att göra. Vår värld är full av förvirrade människor som söker efter något att tro på, något att leva för... Du får absolut inte ge upp nu. Vi behöver Dig!

LEO

Jag vill naturligtvis inte göra Er besviken, men jag är verkligen utarbetad...

GULDO

Vet du vad! Jag tror att jag ska befordra dig! Vad sägs om det. Då stannar du väl?

LEO

Jag har faktiskt tänkt igenom det här...

GULDO

Bra! Då säger vi det. Från och med idag får du en Likvidationslicens. Jag hoppas du förstår vad det betyder. Du får ökat ansvar, men som kompensation kommer din lön att fördubblas. Blir det bra?

LEO

Jag tror inte att Ni hör vad jag säger...

GULDO

Ska vi säga tredubbel lön?

LEO

Tredubbel lön?!

GULDO

Jag borde ha befordrat dig tidigare. Jag får be om ursäkt. Du har verkligen arbetat hårt. Jag kanske inte har belönat dig tillräckligt? Det var bra att vi hade det här lilla samtalet. Nu har vi väl rätt ut allting.

LEO

Jag är mycket tacksam mot Er, Guldo. Jag kanske har varit oförsämnd. Förlåt mig! Det är lätt hänt när man är trött.

GULDO

Oroa dig inte. Ta en liten rast. Lägg dig ner och vila så ska jag ge dig av min energi.

LEO

Jag ber så mycket om ursäkt...

GULDO

Nog om det nu.

LEO

Det är bara det att jag har så många frågor utan svar... Sen min mor dog har jag drömt om henne många gånger och hon säger alltid till mig att jag ska stanna upp. Varför säger hon det? "Stanna, Leo!", säger hon. Jag undrar vad hon menar...

GULDO

Stackars Leo. Var det bara det som tyngde dig. Du skulle ha pratat med mig direkt. Det är inte bra att du har hemligheter för mig. Det vet du. Du kan vara alldeles lugn. Din mor är död och kan inte kommunicera med dig. Sånt nonsens. Det är bara önsketänkande. Du kan slappna av. Drömmen betyder ingenting. Känns det bättre nu?

LEO

Ja, faktiskt, litegrann...

GULDO

Bra. Lägg dig ner och vila nu. Slappna av och släpp alla bekymmer.

LEO

Tack så mycket, Guldo.

*Leo bugar djupt inför Guldostatyetten och avslutar med att lägga en tunn, genomskinlig "näsduk" över statyetten. Det betyder att deras samtal är avslutat och att Leo inte längre kan höra vad Guldo säger. Guldo kan fortsätta att tala (utan att Leo hör något) och även tala direkt till Leos undermedvetande. **Varje gång som Leo inte hör Guldo visas det med ett (X) efter Guldos namn.** Leo lägger sig ned på mattan med fötterna mot publiken (DC) och huvudet åt motsatt håll (UC).*

GULDO (X)

Min lilla Leo, du är en av mina bästa undersåtar. Du är så lätt att lura. Du ska alltid vara en snäll pojke och göra som jag säger. Jag tycker inte om när du ifrågasätter mig.

Leo sätter sig upp igen.

GULDO (X)

Vad är det med dig! Lägg dig genast. Jag har inte tid med sånt här.

Leo lägger sig genast ned och ligger still denna gång.

GULDO (X)

Ska vi sätta igång nu då - äntligen!

Guldo "hypnotiserar" Leo till en zombie.

GULDO (X)

Jag, Leo, slappnar av fullständigt och mottager välsignelsen från Guldo.

Kort paus när Leo slappnar av.

GULDO (X)

Jag heter Leo och jag är en ödmjuk tjänare till min älskade Guldo. Jag ger upp min egen vilja och utför allt som Guldo ber mig om. Detta gör jag i sann glädje, för jag vet att Guldo älskar mig och ger mig allt jag någonsin kan behöva. Mina nya befogenheter innebär att jag när som helst kan döda en människa som inte älskar Guldo lika mycket som jag gör. Jag bör aldrig tveka att utföra dessa till synes hemska handlingar, för jag vet ju att Guldo aldrig skulle be mig utföra något som inte var nödvändigt. Jag mottager nu den energi som jag kommer att behöva för mina nya uppdrag.

Guldo blåser rätt ut och med en handgest "överförs" Guldos energi till Leo. Leo vrider sig av obehag och ger ifrån sig ett gnyende ljud, ungefär som om han hade ont i magen. När Leo har lugnat ner sig börjar Guldo tala igen.

GULDO (X)

Min bästa Leo, jag har ett uppdrag åt dig. Ett viktigt uppdrag. Du har en granne som bor på nedre botten. Sara heter hon. Hon har länge motstått mig och jag måste erkänna att jag inte har brytt mig så mycket om det. Hon är ju bara en kvinna och kvinnor är ju trots allt en andra klassens medborgare. Nu är det emellertid så att hon verkar vara lycklig. Hon ser ut att må alldeles förträffligt, trots att hon inte är medlem av Hierarkin. Jag är lite rädd för att detta välmående skulle kunna sprida sig till andra icke-medlemmar och det får naturligtvis inte ske. Jag överlåter till dig att rekrytera henne. Det borde inte bli så svårt. Du kan skrämma henne med det gamla vanliga. På tal om det: om du inte lyckas blir jag tyvärr tvungen att döda dig, men det vet du ju redan. Ja, det var väl allt. Lycka till!

Leo vaknar långsamt upp. Han sätter genast igång med att arbeta. Datorn (CR) är alltid igång. (Datorn och telefonen fungerar i pjäsens värld, men behöver inte göra det i verkligheten: datorskärmen kan vara vänd bort från publiken och telefonen ringer inte.) Han kopplar upp sig till "Guldonet", där han tar fram uppgifter om Sara och en kort stund läser han igenom vad som står om henne på skärmen. Han verkar häpen men även förnärnad (å Guldos vägnar) över vad han läser. Han ringer till Sara.

LEO

Ja, hallå. Är det här Sara Älvström? Bra. Jag heter Leo Nyman och är Rekryterare. Jag har precis läst igenom den intervju som en av mina medarbetare, Hubert Jakobsson, gjorde för en vecka sedan. I den säger du att du varken vill eller tänker ansöka om medlemskap i Guldo-hierarkin. Är det korrekt?

(Han hör Sara svara jakande.)

Vi måste samtala om det här. Eftersom vi är grannar föreslår jag att du kommer upp till mig på trettonde våningen så snart du kan.

(Sara protesterar.)

Nej, tyvärr. Du har inget som helst val. Jag tror att du känner till konsekvenserna för vägran.

(Sara svarar.)

Just det. Då väntar jag dig om några minuter. Adjö.

Leo lägger på luren. Han börjar göra i ordning för förhöret med Sara, bl.a. ställer han fram en stol åt henne (CL) och han tar fram sin guldfärgade ämbetskavaj. Samtidigt som han gör detta håller "zombie-effekten" på att avta. Han stannar upp mitt i förberedelserna. Det är något som känns fel.

LEO

Jag vill inte göra det här.

Leo knäböjer framför Guldostatyetten och putsar dess huvud.

LEO

Bäste Guldo. Jag är Er ödmjuka tjänare. Jag är ledsen att störa Er men det känns inte bra. Jag vill inte göra det här längre. Varför måste jag tvinga människor att bli medlemmar? Finns det inget annat sätt? Skulle jag inte kunna dra igång en kampanj där jag visar fördelarna med att vara medlem?

GULDO

Det skulle inte fungera. Folk vet inte vad som är bäst för dem.

LEO

Men ta till exempel den här Sara: hon vill ju uppenbarligen inte vara med. Även om jag tvingar henne kommer hon inte bidra så mycket till Hierarkin.

GULDO

Det gör inte så mycket. Det viktiga är att alla är med. Inom Hierarkin tas alla om hand. Alla har mat och nånstans att bo... och TV naturligtvis. Ingen ska behöva känna sig utanför. Det är väl något fint att arbeta för, eller hur? Du utför stora gärningar varje dag, Leo! Fortsätt med det.

LEO

Tycker Ni verkligen det? Tack, bästa Guldo. Jag ber så mycket om ursäkt att jag besvarade Er. Jag ska genast återgå till mitt arbete.

Leo bugar djupt och lägger "näsduken" över Guldostatyetten. Han återgår till datorn där han tar fram kompletterande uppgifter om Sara (t.ex. om hennes föräldrar, barndom, utbildning, sexualdebut, hälsoundersökningar, arbets-erfarenhet, ...)

GULDO (X)

Leo, lilla. Du är så dum att det är synd om dig. Jag fattar inte att du så lätt går på allting. Du fattar fortfarande inte att det bara finns nackdelar med att vara med i Hierarkin. Tack och lov för det. Vad skulle jag ta mig till utan såna som dig?

Guldo gäspar stort. (Leo arbetar vid datorn utan att höra Guldo.)

GULDO (X)

Ibland tycker jag nästan att det är för lätt. Människorna är så vilsna och söker desperat efter en ledare. Å andra sidan har du faktiskt protesterat lite för många gånger den senaste tiden. Det kanske är bäst att jag testar din disciplin: stå upp!

Leo ställer sig genast upp.

GULDO (X)

Sjung Guldo-sången!

Leo står kvar (CR) men vänder sig mot Guldostatyetten (DC) och sjunger.

LEO

”Guldo, Guldo, Ni är den störste, Jag vill alltid tjäna Er,
C H A G A G F G C G G H C D G G

Guldo, Jag ger helt upp min vilja tills jag blir en zombie,...”
C H A G A G F G C G G H C D G

GULDO (X)

Tack, tack, det räcker. Vad ska vi mer hitta på? Kan du vända dig om och klia dig i häcken?

Leo vänder sig om och (med ryggen delvis mot publiken, samtidigt som Guldo ser bra) kliar sig i häcken.

GULDO (X) *skrattar*

Hi, hi, hi. Det är alltid så roligt. Ha, ha. Kan du inte prutta också?

Leo gör ett långt prutt ljud.

GULDO (X) *skrattar*

Ha, ha, ha. Det var länge sen jag hade så här roligt. Oj, oj, oj... Men nu tillbaka till ”affärerna”: Sara kommer snart. Lita inte på henne. Hon vill säkert döda dig. Ta fram din pistol för säkerhets skull.

Leo går in i lägenheten genom dörren/draperiet (UR). Han hämtar sin pistol i sovrummet (vilket publiken inte ser) och kommer tillbaka in i rummet. Han tittar på pistolen.

LEO

Vad ska jag med den här till?

GULDO (X)

Du kanske kommer behöva den. Tänk om hon hotar att döda dig? Var beredd! Du kan inte lita på någon.

Leo känner sig nervös. Han står stilla och lyssnar efter ljud. Han osäkrar pistolen och går mot dörren/draperiet som leder till hallen (UL). Han hör ingenting, så han går tillbaka in i rummet och säkrar pistolen igen. Han slappnar av. Då ringer dörrklockan, vilket får honom att rycka till. Han gömmer pistolen innanför bältet, sätter på sig (den guldfärgade) ämbetskavajen och går ut (UL) och öppnar ytterdörren. Sara kommer först in och Leo efter. Hon står kvar nära dörren/draperiet och Leo visar henne stolen (CL) där hon sätter sig ned. Leo ställer fram sin stol mittemot hennes (CR).

LEO
Ja, då kan vi väl börja då. Ditt namn, tack.

SARA
Sara Älvström.

LEO
Personlig kod:

SARA
F67E122-9.

LEO
Guldo-status:

SARA
Ingen.

LEO
Du är nu trettio år och vägrar fortfarande att bli medlem.
Förstår du vad det innebär för din framtid?

SARA
Ja.

LEO
Du kommer aldrig få något arbetstillstånd vilket då leder till att din arbetslöshetssituation permanentas samtidigt som ditt levnadsbidrag minskas med hälften; du får inte bilda familj; du nekas tillgång till bra och näringsrik mat; om du blir sjuk får du ingen läkarvård... Ska jag fortsätta?

SARA
Nej, jag vet allt det där.

LEO
Och ändå vill du inte bli medlem?

Sara svarar inte.

LEO
Jag har tittat igenom din levnadshistoria. Du har fått bra betyg och skulle därmed kunna leva ett bra liv inom Guldohierarkin. Du tycker mycket om barn. Har du aldrig velat bilda familj?

Sara vill inte svara.

LEO

Du är bra på ekonomi. Där har du en karriärmöjlighet. Hierarkin söker alltid efter bra ekonomer. Du skulle kunna få en bättre bostad på köpet. Det måste vara tufft att bo i din lägenhet. Lika stor som en garderob, eller hur?... Du skulle kunna få det så otroligt mycket bättre. Allt som behövs är din signatur på en medlemsansökan...

Sara sitter lugn och väntar på att förhöret ska ta slut.

LEO

Det kan vara vissa saker du inte har tänkt på: tiderna blir allt sämre som du vet. Om några år kommer det att vara nödvändigt att vara medlem. Resurserna kommer inte räckta till alla människor och då måste prioriteringar göras. Naturligtvis kommer medlemmarna inom Hierarkin att ha förtur till alla livsförnödenheter. Att inte vara medlem kommer att leda till en säker död.

SARA

Det skulle inte behöva bli så.

LEO

Oj då! Nu fick jag dig att tala. Det var ju bra. Det här är intressant. På vilket sätt skulle minskade resurser fortfarande kunna räckta till alla?

SARA

Minskade resurser kanske inte räcker till alla, men orsaken till att resurserna minskar beror på misshushållning och inget annat.

LEO

Nä, nu! Hur vågar du ifrågasätta Guldo-Hierarkins förvaltning!

SARA

Ni ställde en fråga.

LEO

Det kanske jag gjorde, men det är inte meningen att du ska ha några smarta svar, förstått!

Sara svarar inte.

LEO

Du gör det här onödigt besvärligt. Du vet att du förr eller senare måste bli medlem. Varför inte nu?

SARA

Jag vill inte.

LEO

Det är inte frågan om vad du vill. Det är frågan om vad du måste göra för att rädda ditt liv.

SARA

Jag vill leva, men inte inom Hierarkin.

LEO

Hör du inte vad jag säger: du överlever aldrig utanför Hierarkin!

SARA

Jag tar den risken.

LEO

Du vet väl att jag när som helst kan skriva in dig vid en av våra hjärntvättsinrättningar. Du kommer aldrig mer att bli densamma, det kan jag lova.

SARA

Om Ni hade läst min levnadshistoria ordentligt skulle Ni ha vetat att jag redan har varit på en av dom.

LEO

Det är sant. Det glömde jag. Då återstår väl bara den ultimata lösningen: att jag dödar dig!... Du har öppet smutskastat Guldo och det kan jag inte tolerera. Du har fem minuter på dig att ta tillbaka dina uttalanden och be om ursäkt!...

Sara visar ingen reaktion.

LEO

Varför säger du ingenting? Tror du att du är tuff nu?... Kan du inte klämma fram en liten ursäkt? Du förstår väl att jag egentligen inte vill döda dig.

SARA

Varför tänker du göra det då?

LEO

Det är inte upp till mig. Det är upp till dig.

SARA

Jag måste väl ha rätt att leva!

LEO

Det skulle man kunna tro, men det är inte helt säkert.

SARA

Du har ingen rätt att döda mig!

LEO

Jodå, det har jag. Jag har precis fått min Licens.

SARA

Av Guldo?

LEO

Det var väl en dum fråga: naturligtvis av Guldo.

SARA

Och du tror att Guldo kan ge dig rätt att döda?

LEO

Vad är det med dig egentligen? Guldo är den mäktigaste och kan naturligtvis bestämma vem som ska leva och vem som ska dö.

SARA

Guldo är en feg stackare som bara skapar rädsla omkring sig.

Guldo får en plötslig hostattack.

LEO

Nu tror jag att du ska ta det väldigt lugnt... Du går för långt och jag börjar tappa tålamodet med dig... Jag kommer att ge dig en enda chans till, men jag betonar att det är din sista.

Sara nickar.

LEO

Jag förstår inte varför du inte vill bli medlem i Guldo-Hierarkin? Berätta!

Guldo börjar tala till Leos undermedvetande.

GULDO (X)

Lyssna inte på henne!

SARA

Som Ni har kunnat läsa i min levnadshistoria, så har jag naturligtvis gått igenom den obligatoriska Guldoskolan. Jag trivdes och det gick bra för mig. Jag hade naturligtvis tänkt ansöka om medlemskap och jag ville göra karriär som ekonom. Jag vet egentligen inte hur det hände, men plötsligt en dag såg jag igenom alltihop: hela strukturen med Guldo på toppen av Hierarkin. Allt verkade så tomt och ihåligt. Jag förlorade viljan att sträva mot toppen. Det var inte viktigt längre.

GULDO (X)

Hrrm!

LEO

Alla når ju inte toppen. Du skulle fortfarande kunna vara medlem och ta del av fördelarna.

SARA

Jag tänkte så från början, men det höll inte i längden. Det kändes som om någon iakttog mig, även när jag var ensam. Jag kände mig styrd av någon eller något.

GULDO (X)

Ska du verkligen lyssna på det här?

LEO

Är du inte rädd för att vara ensam?

SARA

Nej, inte nu längre. I början var det svårt förstås. Jag hade nästan ingen att prata med, så ibland trodde jag att jag höll på att bli galen. Det tog många år innan jag började lita på mig själv och min intuition.

LEO

Fortsätt.

GULDO (X)

Idiot!! Hur kan du låta henne babbla så här?

SARA

Jag började gå långa promenader i skogen. Ibland pratade jag med träden och växterna och jag sjöng tillsammans med vinden. Det hade jag aldrig gjort förut. Jag hittade ett lugn inom mig. Jag var inte rädd längre. Jag hade varit rädd för så mycket.

LEO

För vad?

Guldo "imiterar" Leo:

GULDO (X)

"För vad?"

SARA

Först och främst rädd för att dö, förstås. Det hade jag alltid varit rädd för. Fast egentligen hade jag tränats till det. Jag tror inte att jag var rädd för döden när jag var liten... Och sen rädd för våld, knivar och pistoler och sånt... Jag förstod inte hur jag skulle kunna försvara mig. En del människor verkar inte ha några spärrar...

LEO

Är du inte rädd när någon hotar dig till livet?

SARA

Jag försvarar mig förstås, men jag kan inte säga att jag är rädd. Jag vet att dom som använder våld är mycket räddare än vad jag är.

LEO

Det där tror jag inte på.

SARA

Tro vad du vill.

LEO

Om det nu är sant som du säger: hur hittar du det här lugnet som du pratar om?

GULDO (X)

Jag har tydligen missbedömt dig. Jag trodde att du skulle kunna stå emot henne...

Guldo ser på och är ganska irriterad, men kan inte göra något.

SARA

Det är ganska enkelt. Det finns inom mig. Det finns inom dig också, men du måste söka efter det. Problemet är att Guldo och Hierarkin vill att vi alltid ska hålla uppmärksamheten på något utanför oss själva, så att vi aldrig ska upptäcka rikedomerna inom oss. De ser till att vi alltid är distraherade av något, t.ex. av TV och datorer. Vi får lära oss att vi inte duger och att vi inte ska lita på oss själva. De vill att vi ska vara stressade och känna oss maktlösa så att vi söker vägledning inom Hierarkin.

LEO

Är du inte lite paranoid nu? Guldo älskar oss och vill oss bara väl.

SARA

Jag vet att du tror det, men det är inte sant. Guldo är en enväldig härskare och använder oss människor hur som helst. Vi blir manipulerade som försöksdjur i ett laboratorium. Vi tränas att vilja sträva mot toppen av Hierarkin och till att tänka att ändamålet helgar medlen. Vi blir effektiva zombier som arbetar utan att ifrågasätta något på vägen. Guldo älskar att ge oss impulser som får oss att känna oss rädda, vilket ofta leder till att vi tar till våld mot varandra. När vi tror att vi lever i en farlig och osäker värld, då blir vi ännu lättare att manipulera.

LEO

Jag vill inte döda dig.

SARA

Gör inte det då.

LEO

Jag gör saker som jag inte vill och jag kan inte stoppa mig själv.

SARA

Ta det bara lugnt. Lyssna till dig själv för en gångs skull.

LEO

Jag vet inte vad som är min egen röst. Jag vet inte ens vem jag är. Jag behöver hjälp.

GULDO (X) *reser sig*

Jag finns här för att hjälpa dig, Leo.

SARA *går fram till Leo*

Ta det lugnt. Få inte panik nu. Förstår du inte att det är det som Guldo vill: att du ska känna dig så hjälplös att du ger upp din egen vilja.

GULDO (X)

Lyssna på mig, Leo. Du vet vad du ska göra.

LEO

Jag vill tro på det du säger, men å andra sidan kanske du är utsänd från Eliten för att testa min lojalitet?

SARA

Var inte dum. Hör du inte själv hur dumt det låter.

LEO

Jag litar inte på dig.

SARA

Det är inte meningen att du ska lita på mig. Du ska lita på dig själv.

GULDO (X)

Glöm inte vårt avtal.

LEO

Varför kan du inte bara skriva under en ansökan...

SARA

Du vet att jag inte kommer göra det. Det skulle vara samma sak som att ge bort mitt liv.

GULDO (X)

Kom ihåg vad som händer om du misslyckas.

LEO

Jag är rädd.

SARA

Jag vet. Det är därför som Guldo har makt över dig.

LEO

Jag kan inte tänka klart.

GULDO (X)

Vad väntar du på?

SARA

Slappna av. Ta tillbaka makten över ditt eget liv. Låt inte Guldo bestämma vad du ska göra.

LEO

Jag känner mig så svag.

SARA

Låt mig få gå härifrån.

LEO

Det vet du att jag inte kan göra.

GULDO (X)

Bravo.

SARA

Jag försvinner härifrån för gott. Du kan rapportera mig som död.

LEO

Vart skulle du ta vägen?

SARA

Det säger jag inte.

GULDO (X)

Låt dig inte luras av henne.

LEO

Om du blir upptäckt kommer du bara skylla på mig.

SARA

Och om jag gjorde det, vem skulle tro mig?

LEO

Ingen.

SARA

Så låt mig gå.

LEO

Jag kan inte.

GULDO (X)

Hon tänker döda dig, Leo!

Leo tar fram sin pistol och riktar den mot Sara, som backar. Han reser sig (om han inte gjort det tidigare).

LEO

Jag vill inte göra det här.

Guldo skrattar och njuter av situationen.

SARA

Du kommer att ångra dig.

LEO

Du tänker döda mig.

SARA

Är du galen! Varför skulle jag vilja göra det?

LEO

Därför tänker jag döda dig. Jag försvarar mig bara.

Guldo kan inte dölja sin förtjusning.

SARA

Guldo spelar på dig som på ett instrument. Du blir använd som en maskin för att gå Hierarkins ärenden. Vad får du för att du dödar?

LEO

Ett bättre liv, mycket bättre än jag nånsin haft tidigare.

SARA

Och förlorar dig själv på vägen.

LEO

Nu räcker det. Jag har arbetat hårt för att bli befördrad. Jag tänker inte misslyckas nu. Är det något du vill säga innan du utplånas?

Kort paus när Sara inte vet vad hon ska säga. Guldo är förväntansfull.

SARA

Du har blivit grundlurad.

Leo osäkrar pistolen som han hela tiden riktar mot Sara.

GULDO (X)

Duktig pojke, och så skjuter vi. Kom igen nu.

SARA

Du kan fortfarande ändra dig...

LEO

Håll käften!!

Leo står kvar och samlar mod till att skjuta.

GULDO (X)

Tänk inte! Skjut!

Leo tänker skjuta, men inser plötsligt vad han håller på att göra. Han sänker långsamt pistolen. Guldo är besviken och går och sätter sig (UC).

LEO

Du kan gå. Gå, säger jag!!

Sara går mot dörren/draperiet (UL) men stannar och vänder sig om.

SARA

Tack.

LEO

Men gå då, för helvete!!

Hon tittar på Leo som har sjunkit ihop.

SARA säger lugnt:

I grunden är du fri.

Leo tittar upp när Sara går ut (UL). Han kurar ihop sig på golvet.

GULDO (X)

Du är verkligen patetisk. Jag gjorde väl fel när jag befordrade dig. Jag får väl förbereda din utplåning... Fast å andra sidan var det ju första gången jag bad dig döda någon. Jag kanske trots allt ska ge dig en chans till, vad sägs om det? Jag kan vara god när jag vill.

Leo sätter sig upp.

LEO

"I grunden är du fri", vad menade hon med det?

GULDO (X)

Du skulle kunna sprida lite skräck bland barnen i lekskolan. Det borde du klara av. Barn är lättskrämda.

LEO

Det har gått för långt. Jag höll på att döda henne.

GULDO (X)

Eller, jag vet, ännu bättre: du kan sprida ett dödligt virus som bara attackerar ungdomar. Det skulle skapa kaos och sätta press på dom att så snabbt som möjligt söka medlemskap...

LEO

Det var så nära.

GULDO (X)

Vi kommer naturligtvis att erbjuda dom fullständigt tillfrisknande inom Hierarkin...

LEO

Hur kunde jag vara så dum att jag tog emot en Likvidationslicens? Jag blev förstås smickrad, men ändå...

GULDO (X)

Vad babblar du om egentligen?

LEO

Jag har varit en fullständig idiot.

GULDO (X) *skrattar*

Ja, det är lite svårt att säga emot...

LEO

Det är nu eller aldrig. Om jag inte gör det nu kommer jag aldrig klara det...

Leo tar av sig ämbetskavajen och lägger den tillsammans med pistolen framför Gulдостatyetten. Sedan böjer han sig ner och putsar statyettens huvud. Under detta samtal går Guldo omkring i rummet, medan Leo hela tiden sitter framför och talar till statyetten (DC).

LEO

Guldo, jag kan inte göra det här längre. Jag hoppar av nu. Jag vet att Ni kommer att säga att jag inte får och inte kan göra det, men jag måste göra det. Jag ber så hemskt mycket om ursäkt. Jag är en dålig tjänare.

GULDO

Jag vet att du inte klarade av att utplåna henne. Jag har redan förlåtit dig för det. Du ska få en ny chans.

LEO

Jag vill inte ha en ny chans! Jag vill bli befriad från mitt medlemskontrakt!

GULDO

Det är omöjligt. Du är medlem på livstid.

LEO

Det står i kontraktet att jag kan utträda när jag vill.

GULDO

Sant, men det är en lögn.

LEO

Naturligtvis...

GULDO *myser*

Jag kan få dig att göra vad jag vill.

LEO

Varför släpper du mig inte! Jag hatar dig! Du gör mitt liv till ett helvete.

GULDO

Helvetet? Tänk om jag skulle åka dit på semester?

LEO

Du vill att jag ska känna mig som ett offer: att jag ska känna mig liten och rädd och söka skydd hos dig. Det är du som har fått mig att tro att livet är farligt och du hotar mig alltid med döden om jag inte lyder. Jag har varit så rädd för dig...

GULDO

...,vilket jag rekommenderar.

LEO

Folk kommer tröttna. Dom kommer bli så uttråkade att deras rädsla försvinner. Vad ska du göra då? Starta ett krig som dödar alla?

GULDO

Tja, varför inte. Det har ju fungerat förut.

LEO

Hur kunde jag nånsin beundra dig? Jag trodde att du hade svaren på alla mina frågor.

GULDO

Det har jag också. Jag är störst av alla väsen och jag äger hela världen!

LEO

Det kanske finns väsen som är mäktigare än du?

Guldo får ett akut skrattanfall, (men egentligen är det exakt detta som Guldo i hemlighet är rädd för):

GULDO

Ha, ha, ha, ha, ha... Du har faktiskt humor. Hi, hi, hi... Nej, nu tror jag det är dags att vi talar allvar: du har skrivit under ett kontrakt vilket betyder att du är skyldig att arbeta för mig. Det är bara att sätta igång. Jag ger dig en andra chans: du kan välja mellan att skrämma barn och att sprida ett dödligt virus bland ungdomar. Du får en bonus om du sprider viruset.

LEO

Du är fullständigt vansinnig! Det var nära att jag dödade henne! Jag kommer aldrig mer arbeta för dig.

GULDO

Oj, det är starka ord från en svag man...

LEO

Du har helt manipulerat mig. Jag kan se det nu... Vad tänker du göra?

GULDO

Du undrar om jag tänker döda dig, eller hur? Nej, inte personligen. Jag kan påverka någon annan att göra det. Eller också kan jag göra dig självmordsbenägen... Du känner dig stark nu, efter att ha lyssnat på den där jäntan, men det kommer inte vara särskilt länge. Snart kommer du krypande tillbaka, och då kommer jag inte vara lika snäll, det kan du vara säker på.

LEO

Om du inte tänker döda mig, är jag fri att gå då?

GULDO

Fri? Ha, ha, ha... Du kan aldrig bli fri. Du har ingenstans att ta vägen. Hur ska du få tag på mat när du inte har några pengar? Vem ska ta hand om dig när du blir sjuk? Vem hjälper dig när du blir utsatt för brott? Vem ska du vända dig till när du känner dig ensam och övergiven?

LEO

Inte till dig, i alla fall.

GULDO

Ursäkta?

LEO

Jag har bestämt mig. Jag vill definitivt hoppa av.

GULDO

Du blir helt rättslös.

LEO

Men fri!

GULDO

Jag tror du har fått mossa i öronen: Nej, du blir inte fri! Du blir rättslös, jagad, hungrig, förtvivlad, sjuk, ensam och galen! Sen kommer du tillbaka till mig och gråter och förödmjucar dig och ber på dina bara knän att få tillbaka jobbet. Tror du inte att jag har sett det här förut? Det kommer någon och pratar om kärlek och frihet och alltid är det någon som trillar dit. Den här gången var det du. Förstår du inte varför jag vill att du ska utplåna såna som Sara? Dom skapar så mycket skada och olycka vart dom än går. Själva är dom lyckliga av någon outgrundlig anledning, fast jag tycker bara dom är fruktansvärt naiva. Jag trodde verkligen att du skulle kunna se igenom henne. Snälla Leo, jag är på din sida. Förstår du inte att jag bara vill hjälpa dig?

LEO

Jag litar inte på dig längre.

GULDO

Jag har varit mycket god mot dig, men du verkar inte vara det minsta tacksam. Det är mycket tråkigt. Jag vet inte ens varför jag försöker rädda dig? Du får väl skylla dig själv!

Guldo surar och Leo tar sin chans:

LEO

Adjö, Guldo.

Leo lägger snabbt "näsduken" över statyetten. Sen kan han inte låta bli att putta till statyetten med fingret, så att den faller omkull. Guldo blir starkt provocerad av detta.

GULDO (X)

Hur vågar du! Passa dig väldigt noga!

Leo känner ett vinddrag som går genom rummet. Han sitter stilla kvar.

GULDO (X)

Du tror att du har vunnit, eller hur? Det är ju patetiskt. Du blir aldrig mer än en löjlig, liten skit. Jag trodde faktiskt på dig och du har gjort mig grymt besviken. All utbildning som jag har slösat på dig... Du kommer få betala tillbaka!

Guldo går ut genom dörren/draperiet (UL). Leo upplever att allt blir stilla runt omkring honom. Han är ensam och obehagad för första gången på åratal. Han är ovan vid det och vet först inte vad han ska göra. Han har dåligt samvete över vad han höll på att göra mot Sara och får en impuls att ringa till henne. Han tvekar några gånger innan han slår numret.

LEO

Ja, hallå... Är det här Sara Älvström? Hm. Ja, hej... Det här är Leo Nyman. Jag vet inte vad jag ska säga. Jag skäms så otroligt... Jag förstår om du inte vill prata med mig, med tanke på vad som höll på att hända...

(Sara bekräftar Leos antagande.)

Jag är chockad över att det gick så långt. Det måste ha varit en hemsk upplevelse. Jag hoppas du kan förlåta mig, ja, inte just nu förstås, men...

(Sara accepterar Leos ursäkt, men vill inte prata längre.)

Jag förstår. Naturligtvis... Det var dumt av mig att ringa så här... Ja, jag ska väl inte störa längre. Adjö då.

Leo är rädd. Han går nervöst omkring i rummet, som om han är ett djur fångad i bur. Till slut sätter han sig eller lägger sig ner (i mitten av rummet, CC) för att lugna ner sig. I bakgrunden hörs lugn musik (t.ex. "Après un Rêve" av Gabriel Fauré) och en kvinna sjunger en melodi utan ord. Det blir sakta mörkare. När Leo nu slappnar av börjar ett ljus lysa på honom. Han reser sig upp. (Musiken finns fortfarande i bakgrunden.) Han står i ljuset och upplever att han fylls av styrka, mod och glädje.

Ljuset återgår sakta till det ljus som tidigare fanns i rummet. Leo vaknar långsamt "till liv". Han ler. Han känner sig glad och samtidigt lättad, som om han befriats från en tung börda. Han visar sin glädje på olika sätt: han skrattar, skriker rätt ut, dansar lite, gör någon slags "fotbollssegergest"... Sen ser han sig om i rummet och tänker på alla år som han har arbetat för Hierarkin.

LEO

Hur kunde jag tycka att det här är viktigt?...

Han funderar ett tag till. Sen tittar han på datorn och går till den.

LEO

Jag borde kunna rädda några fler...

Han sätter sig vid datorn och raderar bort sina Guldo-filer, en efter en. (Det betyder att han raderar bort negativa data om de människor som han tidigare hade till uppgift att först bearbeta och sen rekrytera.) Han blir mer nöjd med sig själv, ju fler filer han raderar.

Guldo kommer in (UL) och står avvaktande kvar vid dörren/draperiet och tittar på Leo när han arbetar vid datorn.

GULDO (X)

Du är bortkopplad, min gode man. Det spelar ingen roll vad du gör. Du kan inte rädda någon.

Leo är fortfarande mycket nöjd med de resultat han tror sig ha uppnått.

GULDO (X)

Dags för några disciplinövningar: res dig upp!

Leo reser sig upp med ett ryck.

GULDO (X)

Hoppa på ett ben!

Leo hoppar runt rummet på ett ben.

GULDO (X)

Bravo! Och så vill jag att du kryper på golvet och bräker så högt du kan!

Leo kryper på golvet och bräker högt som ett får.

GULDO (X)

Det här går ju riktigt bra. Jag märker att du har frigjort dig. Vad ska vi mer hitta på?... Skulle du kunna kräkas litegrann?

Leo får akuta magsmärter och är på väg att kräkas. Han inser plötsligt att det är Guldo som påverkar honom och han lugnar sakta ner sig tills "kräkningsreflexerna" har försvunnit. Han försöker "lyssna" sig till var Guldo är.

LEO

Jag känner dig. Jag kan nästan lukta mig till dig.

Leo går runt i rummet men vänder sig åt fel håll när han talar till Guldo.

LEO

Kom igen då! Var är du nånstans? Jag vet att du är här.

GULDO (X)

Var då? Var är jag, Leo?

Guldo blåser på Leo, som snabbt vänder sig åt det hållet, men Guldo hinner förflytta sig:

LEO

Du tycker att det här är en rolig lek, eller hur?

Leo går mot datorn.

LEO *njuter av situationen*

Du kan inte stoppa mig längre.

Leo sätter sig vid datorn. Han tänker sprida sina åsikter om Guldo och Hierarkin över "Guldonet". Guldo tittar roat på. Först är Leo målmedveten, men inser snart att han inte kommer ut på "Guldonet". Han försöker komma in i sin personliga fil, men lyckas inte med det heller.

LEO

Vad är det nu för fel?

Han ringer Guldo-administrationen.

LEO

Ja, goddag. Det här är Leo Nyman. Jag kan inte komma in i min personliga fil och jag kan inte heller komma ut på Guldonet.

(En sekreterare ber honom uppge sin personliga kod och Guldo-status.)

A63U144-5. Rekryterare med Licens.

(Sekreteraren upplyser Leo om att det inte finns och aldrig har funnits någon registrerad med den koden. Hon undrar om hon har uppfattat koden rätt.)

Ja, det är rätt kod... Jag vet inte vad som har blivit fel.
Ursäkta mig så mycket.

Leo lägger på luren. Han inser vad det betyder.

GULDO (X)

Är du förvånad? Trodde du verkligen att det skulle vara fritt fram?

Leo sitter kvar vid datorn. Han "orienterar" sig, d.v.s. försöker komma på vilka utvägar han har ur situationen.

GULDO (X)

Jag var tyvärr tvungen att radera bort dig ur mina register. Mycket tråkigt, måste jag säga. Jag var också tvungen att stänga dina bankkonton och jag har ingen aning om vart pengarna tog vägen. Det måste ha skett något datorfel någonstans... Och du kommer att bli vräkt i morgon. Varför vet jag inte. Grannarna kanske har klagat på dig? I vanliga fall skulle jag naturligtvis ha kunnat hjälpa dig ur den här knipan, men för närvarande har jag så mycket att göra, ja, du vet hur det kan vara ibland.

Leo ringer hem till sin far, men ingen svarar.

GULDO (X)

Ja, visst ja, det glömde jag säga: det går inte längre att få tag på din far. Hans telefon verkar vara avstängd och jag tror att han hastigt har beslutat sig för att flytta. Jag har tyvärr ingen aning om vart, annars skulle jag naturligtvis tala om det.

Leo lägger på luren. Han reser sig upp och går rakt mot en plats där han tror att Guldo är.

LEO

Du skrämmer mig inte.

Leo märker inte när Guldo "ljudlöst" tar upp pistolen och sticker den i ryggen på Leo. Han blir stel av skräck och tror att han ska dö vilken sekund som helst.

GULDO (X) *skrattar*

Varför skulle jag göra det?

Guldo låter pistolen falla till golvet. Leo vänder sig om. Han kan inte stoppa paniken som kommer över honom. Han trodde att han skulle dö och det är första gången han har upplevt att en sak "får liv". Han vågar inte röra pistolen. Guldo fortsätter att "bearbeta" hans undermedvetande.

GULDO (X)

En olycka händer så lätt... Har du kollat att din försäkring gäller? Men det gör den säkert. Det ska du inte oroa dig för... Vad skulle kunna hända?

Leo vet att han inte är säker i lägenheten, men också att det inte är någon idé att fly.

GULDO (X)

Hur mår du, Leo? Du ser lite blek ut. Fryser du? Är det inte dags för en kopp varm Guldonad?

Leo går för att hämta koppen som står vid dataskärmen. Skärmen (som kan vara vänd från publiken) fylls av meddelandet: "VI KAN ALLTID KOMMA ÅT DIG". Leo stänger snabbt av datorn.

GULDO (X) *skrattar*

Har du ingen humor? Det var väl inte så farligt.

LEO

"Vi kan alltid komma åt dig."

Han står ett ögonblick och hämtar sig. Sen tar han koppen och går ut genom dörren/draperiet (UR) till köket och sätter igång vattenkokaren. Guldo ser ut att trivas. Leo kommer tillbaka in i rummet. Han kan inte komma på någon utväg ur situationen. (Även om han hör att vattnet kokar upp går han inte ut i köket.) Under tiden talar Guldo till Leos undermedvetande.

GULDO (X)

Blev det svårare än vad du hade räknat med? Det skulle vara ett nöje att se dig ruttna bort... Kalla mig gärna en dålig förlorare. Det gör ingenting. Det är bara dåliga förlorare som vinner. Och du har satsat på fel häst. Du tror du har satsat på din egen frihet, men den finns inte. Du vet ju inte ens vem du är. Hur ska du då kunna vara fri? Du är som ett litet barn som fortfarande behöver sina föräldrar och du klarar inte av att ta ansvar för dina handlingar.

Leo börjar svagt uppfatta det som Guldo säger.

GULDO (x)

Ångra dig medan du kan. Jag finns fortfarande här för dig. Jag kan vara det stöd som du saknar. Jag kan hjälpa dig att förverkliga dina drömmar. Jag älskar dig, Leo. Räck ut din hand och be mig om förlåtelse. Gör det, Leo. Då blir allt bra igen. Vi glömmer det som hänt. Vi lämnar det bakom oss.

Leo har sakta vecknat och börjar snyfta.

GULDO (x)

Var inte rädd. Ta steget. Du kommer inte ångra dig.

Leos snyftande övergår i gråt:

LEO

Förlåt mig!

GULDO (x) "tröstar"

Oroa dig inte. Jag är inte arg på dig. Alla kan göra misstag och det var nära att du valde fel sida. Men nu kan vi börja om på nytt. Jag kanske inte ska vara så hård mot dig i fortsättningen. Jag blir lite brysk ibland. Förlåt mig, Leo.

Leo lugnar sig och ser ut att må bra.

GULDO (x)

Du har lärt dig din läxa. Om några år kommer du se tillbaka på den här dan och skratta åt dig själv. Nu ska du bara ta det lugnt och vila upp dig. Glöm inte att lyssna till meditationskanalen i kväll så att du får en god natts sömn.

Leo verkar så småningom närma sig ett stadium av "medvetlöshet", men han hör mer och mer av vad Guldo säger.

GULDO (x)

I morgon kommer allt att vara som vanligt igen. Jag ska upphäva vräkningsbeslutet och du kommer få tillbaka ditt jobb. Du kanske tycker att jag har varit för sträng, och det kanske är sant, men precis som en förälder måste jag sätta gränser. Du vet inte vad som är bäst för dig. Du ser ju själv hur det går när du försöker ta egna beslut. Du måste helt överlåta ditt liv till mig i fortsättningen. Jag kan tänka mig att låta dig gå igenom Elit-utbildningen. Du måste träna din disciplin. Den är inte bra nog. Problemet är att du tror att du måste förstå allting. Du behöver inte förstå nånting. Hierarkin har alla svar. Du har ett mål att arbeta mot och får belöningar på vägen. Vad mer kan du önska? Livet kan vara komplicerat och jag förenklar det åt dig. Du är inte redo för det kaos som det innebär att ta eget ansvar. Du tycker att jag har all makt och det är förstås sant, men du skulle inte kunna handskas med den. Du skulle antingen bli handlingsförlamad eller övermodig. För att kunna ta kloka beslut skulle du behöva min överblick.

Leo kan nu höra vad Guldo säger.

GULDO

Det är nog bäst du tar ledigt resten av dan. Du behöver tid att tänka över det som hänt. Det här får aldrig upprepas, det vet du. Jag får väl ta på mig en viss del av skulden. Jag trodde att din träning var tillräcklig. Nu får jag tänka över din fortsatta utbildning...

LEO

Jag hör dig. Jag kan höra vad du säger.

Guldo är förvånad och lite orolig och försöker komma på hur det är möjligt. Leo ska inte kunna höra något, om inte Guldo själv godkänner det. Leo kan inte se Guldo men uppfattar ändå var Guldo är. För första gången vänder han sig åt rätt håll när han talar till Guldo:

LEO

Jag kan faktiskt höra dig!

Guldo går undan men Leo kan följa Guldos rörelse:

LEO

Jag undrar hur du ser ut. Jag hoppas du är ful. Det skulle vara rätt åt dig... Varför säger du ingenting? Är du rädd? Har du förlorat ditt övertag nu?

GULDO

Jag har inte förlorat någonting. Det är jag som låter dig höra vad jag säger.

LEO

Är du säker på det?

GULDO

Det är ett bevis på att jag litar på dig. Jag ska vara mer öppen mot dig härnäst.

LEO

Det skulle inte vara en dag för tidigt.

GULDO

Jag tänker låta dig bli en del av Eliten.

LEO

Så trevligt. Vad skulle jag få i lön?

GULDO

Vad du vill.

LEO

Vad jag vill...

GULDO
Jag sätter värde på dig.

LEO
Gör du?

GULDO
Jag behöver dig.

LEO
Och om jag inte behöver dig?

GULDO
Vi behöver varandra.

LEO
Kanske det...

GULDO
Du kommer aldrig kunna frigöra dig.

LEO
Varför kan jag höra dig? Det är inte meningen att jag ska kunna höra dig nu, eller hur?

GULDO
Jag säger ju att det är jag som tillåter det. Jag kan när som helst påverka ditt undermedvetande och du har inte den minsta chans att värja dig.

LEO
Gör det då! Nu!

GULDO
Jag gör det när jag vill.

LEO
Erkänn att du inte kan göra det längre.

GULDO
Jag gör det när du minst anar det.

LEO
Gör det nu! Jag utmanar dig. Jag slår vad om att du inte kan.

GULDO
Det kan väl hända att du kan höra mig nu, men det är bara tillfälligt...

LEO

Vi är klara med varandra. Du har förlorat din makt över mig.

Det är tyst i några ögonblick. Guldo har utan större problem styrt världen under de senaste tjugotusen åren och det är först på sista tiden som allt fler människor har börjat göra motstånd. Guldo är rädd att förlora sin makt och känner sig ensam, arg och missförstådd. Eftersom Guldo har bett om ursäkt för vissa våldsamma och onödiga handlingar mot Leo och andra människor, tycker Guldo nu att Leo är långsint, elak och otacksam, medan Leo mår bra och känner sig säker på sig själv:

LEO

Jag trodde aldrig jag skulle klara det. Det här är underbart... Nu skulle jag vilja att du lämnade mig.

GULDO

Det var det fräckaste! Försöker du kasta ut mig! Det är du som kommer bli utkastad. Du får inte bo här längre.

LEO

Jag vet det. Jag ska lämna lägenheten så snart som möjligt, men jag vill ändå vara ifred nu.

Guldo tappar nu helt behärsksningen:

GULDO

Du tänker visst bara på dig själv! Har du tänkt på mig nån gång!

Leo är förvånad över Guldos utbrott.

GULDO

Har du tänkt på hur ensam jag kan bli. Det är ingen som tycker om mig!!!

Guldo börjar snyfta. Leo vet inte om han ska skratta eller gråta.

GULDO

Jag försöker få vänner hela tiden, men det är ingen som vill vara med mig.

LEO

Snälla Guldo, ta det lugnt nu. Du har ju en hel värld att styra.

GULDO

Världen och världen... Det börjar bli tråkigt i vilket fall som helst.

LEO

Men sluta regera då.

GULDO

Nä! För då skulle jag inte ha nånting alls att göra... Kan inte vi vara vänner?

LEO

Du är inte klok! Efter allt du har gjort mig.

GULDO

Du kan väl förlåta mig...

LEO

Det är inte så enkelt.

GULDO

Du är okänslig och dum!

Leo orkar inte svara.

GULDO

Du bryr dig inte om att jag är ensam! Jag har aldrig haft några riktiga vänner. Det är ensamt i universum. Jag har ju bara velat leka lite. Du behöver inte ta allt så allvarligt.

LEO

Inte ta allt så allvarligt! Du har hotat mig till livet var och varannan dag!

GULDO

Hotat, ja, men du lever fortfarande.

LEO

Jag vet många som har dödats i ditt namn.

GULDO

Men några måste ju dö för att jag ska kunna ha lite roligt. Än sen då? Det kryllar ju av människor överallt. Jag kan omöjligt hålla räkningen på alla.

LEO

Människor är rädda för att dö.

GULDO

Ja, varför är ni det? Jag är inte rädd. Jag vet att jag inte kan dö.

LEO

Det är som att försvinna, tror jag.

GULDO

Hur då försvinna? Du kan väl inte försvinna?

LEO

Vad händer med dom människor som dör då?

GULDO

Nja, jag vet inte riktigt. Dom finns väl nånstans...

LEO

Var då?

GULDO

I nån dimma eller så. Vad spelar det för roll?

LEO

Jag vill veta vad som händer när jag dör.

GULDO

Och så frågar du mig som inte kan dö.

LEO

Jag trodde att du visste. Det är väl nåt man bör veta om man kallar sig själv för allsmäktig.

GULDO

Var inte oförskämnd nu. Tänker du bli min vän eller inte?

LEO

Nej. Kan du inte gå nu?

GULDO

Du skulle ändå vara den tråkigaste vän man nånsin skulle kunna ha.

LEO

Det är möjligt. Hej då.

GULDO

Jag ska skaffa mig andra vänner, vänta bara!

LEO

Jaja, hej då!

GULDO

Du tror att jag blir ensam nu, va? Nähä då, för jag ska ställa till med en stor fest och du kommer inte bli bjuden!

LEO

Jag är förkrossad.

GULDO

Det bör du också vara... Nu går jag, och försök inte kalla tillbaka mig.

LEO

Nej, det ska jag inte göra.

GULDO

Adjö då, Leo. Det har varit uttråkigt att lära känna dig!

LEO

Adjö.

Guldo går ut (UL) på ett storstilat sätt med högburet huvud. Leo är stilla och "pustar ut" ett tag. Han vet att han borde packa och ge sig av, men han har ingenstans att ta vägen. Han går ut (UR) i köket, sätter igång vattenkokaren igen och kommer tillbaka in i rummet. Han tänker på de sista fem åren som han har bott och arbetat i lägenheten (- främst på stressen och rädslan för straff, men också på hur viktig han kände sig i sin yrkesroll).

Det ringer på dörren. Leo tror att han ska bli utkastad, så han springer in (UR) i lägenheten för att snabbt packa en väska med det allra nödvändigaste. Det ringer en gång till. Leo rusar in i rummet (UR) med väskan och ut (UL) till hallen och öppnar dörren. Han blir förvånad att se Sara.

LEO

Hej?... Kom in.

Leo kommer först in i rummet (med väskan som han ställer på golvet) och Sara kommer efter. Hon är arg men samlad.

SARA

Jag har blivit vräkt med omedelbar verkan. Är det ditt beslut?

LEO

Nej, det är det inte. Jag önskar jag kunde hjälpa dig, men...

SARA

Varför trodde jag att du skulle göra det?...

Sara går mot dörren (UL).

LEO

Vänta ett tag! Vad tänker du göra?

SARA

Vad har jag för val? Jag flyttar ut i eftermiddag.

LEO

Vart tänker du åka?

SARA

Det säger jag inte.

LEO

Jag har också blivit vräkt.

SARA

Vräkt? Varför?... Har du vägrat lyda order?

LEO

Nånting ditåt... Jag har hoppat av.

Sara har först svårt att tro på detta:

SARA

Jag har hört att det är omöjligt att hoppa av när man väl är en del av Hierarkin.

LEO

Jag har i alla fall gjort det. Så nu måste jag snabbt ge mig av härifrån. Jag trodde faktiskt att det var vakterna som kom för att slänga ut mig. Jag blev ganska lättad när jag såg att det var du... Jag är ledsen att höra att du också har blivit vräkt.

SARA

Jag måste ha svarat fel på dina frågor...

En kort paus. Leo känner skuld känslor för vad som hände tidigare.

LEO

Hur mår du?

SARA

Jag klarar mig.

LEO

Jag kan inte förklara det. Jag har aldrig gjort nåt liknande tidigare.

SARA

En gång blev jag knivhotad av min bästa vän. Jag var tvungen att klättra ut genom fönstret. Hon hade pratat med en medlem som hade sagt att jag förgiftade henne med farliga lögner.

LEO

Vill du ha nåt att dricka? Jag skulle precis göra Guldonad.

SARA

Dricker du det?

LEO

Ja, jag tycker det är ganska gott.

SARA

Och namnet säger dig ingenting? Vet du inte att det innehåller droger som gör dig mottaglig för Guldos påverkan?

LEO

Hur vet du det?

SARA

Har du inget annat?

LEO

Kaffe, te, choklad...

SARA

Te, tack.

LEO

Visst.

Leo går ut (UR) i köket och gör i ordning te. Sara tittar sig omkring och går runt i rummet, men rör ingenting.

SARA *till Leo ute i köket*

Blir det svårt att lämna lägenheten?

LEO

Nä. Jo, lite förresten.

Sara tittar ut genom ett fönster (som kan vara ut mot publiken).

SARA

Det är fin utsikt...

LEO

Det är väl det.

SARA

...för dom privilegierade. Vet du vem som kommer flytta in här?

LEO

Jag vet inte. Jag antar att det blir Hubert...

SARA

Hubert...

Leo kommer in (UR) och bär en bricka med två koppar te, sockerbitar och ett fat med kakor.

LEO

Han har varit min närmaste medarbetare. Han står väl i tur för befordran... Vi skulle kunna sitta i köket, men jag tänkte att vi kunde sitta på mattan... om du inte har något emot det, förstås?

SARA

Det går bra.

Leo ställer ner brickan på mattan (CC) och hämtar två kuddar (UC) och ger en till Sara. De sätter sig ner och börjar dricka te och äta kakor.

SARA

Vart tänker du åka?

LEO *retas lite*

Det säger jag inte.

SARA

Hur ska du klara dig?

LEO

Jag vet inte... Min identitet är borttraderad ur alla register. Sekreteraren på Administrationen sa att jag aldrig ens har existerat... Mina bankkonton är länsade och jag kan inte få tag på min far. Trots allt detta ångrar jag mig inte. Det kommer bli tufft, men jag var tvungen att hoppa av. Jag stod inte ut längre. Guldo är fullständigt galen!

En diskret harkling hörs utanför lägenheten.

LEO

Hörde du?

SARA

Vadå?... Jaha, du menar att Guldo lyssnar? Det är inget att bry sig om... Jag är glad för din skull. Du är stark. Den styrkan kommer du behöva. Vart var det du skulle åka nu igen?

LEO *ler*

Jag vet inte. Jag har faktiskt ingen aning.

SARA

Vi kan åka tillsammans om du vill.

LEO

Tänker du äntligen avslöja din destination?

SARA

Min mormor har en stuga som ligger ganska avskilt. Det är lite primitivt, men hon är nästan självförsörjande. Du kan följa med dit och om du inte vill stanna är det bara att resa vidare...

LEO

Jag följer gärna med. Jag har inte precis några andra planer just nu.

SARA

Hon är den enda som stöttar mig.

LEO

Din familj då?

SARA

Dom tycker att jag kastar bort mitt liv. Pappa arbetar på en Guldoskola och rekryterar ungdomar till Hierarkin. Mamma städar hemma hos en Elit-medlem. Hon är så stolt över det. Syrran jobbar på Guldobanken.

LEO

Jag läste din fil innan förhöret. Det stod ingenting om din mormor.

SARA

Hon var sjuksköterska och räddade en ung pojke från att ta livet av sig. Enligt Eliten skulle hon inte ha gjort det, eftersom han ansågs ha smädat Guldo. Hon försvarade sig och fick ganska många människor med sig i en protest mot Hierarkins omänskliga behandling av pojken. Det slutade med att hon förlorade jobbet och raderades ur alla register.

LEO

Varför blir jag inte förvånad...

SARA

Morfär tog ut skilsmässa... han var väl rädd att också bli utstött. Så hon flyttade ut på landet och där har hon bott sedan dess. Hon har klarat sig otroligt bra. Hon säger att man måste "grunda" sig själv och att man kan göra det i naturen. De flesta av oss växer upp i städerna och det finns nästan ingen fri natur kvar. Det är därför så många är förvirrade och rotlösa. Vi visar ingen respekt för planeten och tror inte heller att vi behöver göra det. Vi har vant oss vid att ta vad vi vill ha utan att fråga. Jorden är som en jättelik mamma som föder oss och utan henne skulle vi inte ens vara här.

LEO

Jag har alltid tänkt på Jorden som en enorm klump utan liv. Det är i alla fall vad jag lärde mig i skolan.

SARA

Jorden lever och vi måste lära oss att kommunicera med henne. Jag tycker det är ganska idiotiskt att människor tror att det bara är dom som lever och att solen, stjärnorna och planeterna inte har liv...

LEO

Jag har tänkt en del på det du sa: "I grunden är du fri". Först förstod jag inte vad du menade, men jag tror jag förstår nu... Jag skilde mig för fem år sen och sen dess har jag jobbat och bott här. Guldo har sett till att jag alltid har haft något att göra och ingen tid till att vare sig tänka eller känna efter. Sen min mor dog i förra månaden har jag drömt om henne flera gånger. Det är som om hon har velat säga mig något. Vi pratade inte så mycket när hon levde, så det känns lite konstigt att tänka sig att hon kanske söker kontakt med mig nu. I alla fall har drömmarna fått mig att stanna upp och lyssna till mig själv. Du säger att vi behöver grunda oss själva och det är väl nåt liknande jag har gjort dom senaste dagarna. Jag mår så otroligt bra nu. Jag känner mig fri!

Leo ställer sig upp, sträcker på sig och börjar dansa en "hemmagjord" dans. Musik hörs i bakgrunden, t.ex. sydamerikansk musik (med panflöjter och trummor). Leo bjuder upp Sara:

LEO

Får jag lov?

De skrattar och dansar, om inte vackert så i alla fall rytmiskt. Guldo har blivit nyfiken och ställer sig (UL) och tittar på. Musiken och dansen slutar.

GULDO

Varför har ni så roligt? Jag vill också vara med.

Leo och Sara tittar på varandra och har svårt för att hålla sig för skratt.

LEO

Snälla Guldo, tänk efter nu: du har sett till att vi har blivit vräkta och vi är tvingade att leva utanför din Hierarki och nu vill du vara med oss!!...

En kort paus när Guldo får en insikt.

GULDO

Det går ju inte. Jag tänkte inte på det...

Guldo känner sig lite ledsen och går ut (UL). Sara och Leo kan äntligen skratta åt det som just hände.

LEO

Vi kanske ska åka?...

SARA

Jag måste packa.

LEO

Det måste jag också.

Leo tar upp väskan.

LEO

Jag packade den här innan du kom, men jag hann inte få med mig allt...

Han öppnar den och tittar på vad han har packat ned.

LEO

Det är inte klokt egentligen: jag ska lämna hela mitt liv bakom mig... Jag vet inte vad jag ska ta med mig?

SARA

Ta inte med nåt onödigt. Det blir bara jobbigt att släpa på. Ta med personliga saker som betyder nåt för dig.

LEO

Jag har nästan inga personliga saker. Hela mitt liv har kretsats kring Hierarkin.

Leo ser sig om i rummet.

LEO

Jag går in och packar klart.

Leo tar med sig väskan ut (UR) till sovrummet medan Sara stannar kvar en stund i rummet:

SARA

Vad ska du göra med pistolen?

LEO

Jag vill inte ta i den. Vakterna kommer ta hand om den.

Sara vet att dom inte kan stanna så länge till. Hon går till dörröppningen (UR), varifrån hon kan se Leo:

SARA

Jag går nu. Kommer du ner när du är klar?

LEO

Jaa...

Sara går ut (UL). Leo stannar kvar ett tag i sovrummet och packar klart. Vacker, lugn musik kan höras i bakgrunden. Leo kommer in (UR) i rummet med väskan. Han tar tid på sig och ser sig om en sista gång. Sen släcker han lyset och lämnar lägenheten (UL).

slut